

ת"ד 14792/08/10 - מדינת ישראל נגד שרון מגנזי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

10 ספטמבר 2014

ת"ד 14792-08-10 מדינת ישראל נ' מגנזי
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

שרון מגנזי

נאשמת

הכרעת דין

אזכה את הנאשמת מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין:

- אי ציות לאור אדום ברמזור (תמרוך ה-1) - עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א 1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

- **נהיגה בקלות ראש** - עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, תשכ"א 1961 (להלן - **פקודת התעבורה**), בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 28.4.2010 בשעה 14:30 לערך, נהגה הנאשמת ברכב מסוג "**מזדה**" מספר רישוי ***** (להלן - **רכב הנאשמת**) ברחוב דבורה הנביאה בתל אביב, מכיוון מזרח למערב והתקרבה לצומת מרומזר עם רחוב משמר הירדן (להלן - **הצומת**), שעה שמערכת הרמזורים פעלה בצומת כתיקנה.

אותה עת נהג **חיים כהן** (להלן - **הנהג המעורב**), רכב מסוג "**טויוטה**" מספר רישוי ***** (להלן - **הטויוטה**), ברחוב דבורה הנביאה ממערב למזרח, בכיוון הנגדי לכיוון נסיעת הנאשמת, כאשר מימין לו ובאותו כיוון נסיעה, נהג **אלון גספן** (להלן - **הנהג המעורב השני**), רכב מסוג "מזדה", מספר רישוי ***** (להלן - **המזדה המעורבת**), כלי הרכב הנהוגים בידי שני הנהגים המעורבים נכנסו לתוך הצומת בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתם.

הנאשמת נהגה בקלות ראש בכך שנכנסה לצומת ופנתה בו שמאלה מבלי לציית לאור האדום שברמזור בכיוון נסיעתה, והתנגשה עם הטויוטה אשר נהדפה והתנגשה עם המזדה המעורבת.

כתוצאה מהתאונה נחבלו הנאשמת והנהג המעורב (נהג הטויוטה). כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

עמוד 1

הנאשמת הודתה בנהיגתה במועד ובמקום הנטענים, וכן בתוצאות התאונה. אך כפרה באחריותה לגרימת התאונה, בטענה שהיא פנתה שמאלה באור ירוק.

ראיות המאשימה

המאשימה העידה 4 עדי תביעה כדלקמן;

עד התביעה מס' 1 חיים כהן (נהג הטיוטה המעורב), במסגרת עדותו הוגשה תעודה רפואית (ת/1).

העד מסר כי נסע ברחוב דבורה הנביאה לכיוון מזרח בנתיב הנסיעה השמאלי. כשהתקרב לצומת האמור הבחין באור הירוק ברמזור בכיוון נסיעתו, כיוון ישר, והמשיך בנסיעה. כשהתקרב עוד יותר הבחין בחלק הקדמי שמאלי של רכב הנאשמת כשהיא "עומדת להיכנס לתוך הצומת", שעה שבכיוון נסיעתו עדיין דלק האור הירוק. על כן האט את מהירות נסיעתו והחל בבלימה "כאשר עדיין לא היה ברור לי שהמכונית עומדת להיכנס". כשהוסיף להתקרב, רכב הנאשמת נכנס לתוך הצומת. בשלב זה בלם בלימת חירום וסטה ימינה אך התנגש ברכב הנאשמת, ואז התנגש בו גם רכב המזדה של הנהג המעורב השני, אשר נסע מאחוריו ומימין לו בכיוון נסיעתו. (פרוט עמ' 3 שורות 18-28).

העד טען כי כניסתו לצומת הייתה באור ירוק, וכך גם הכניסה לצומת של הנהג המעורב השני, שאין לו הכרות מוקדמת איתו. כן מסר שהרמזורים פעלו כסדרם.

משנשאל העד בחקירתו הנגדית, "יכול להיות מצב שבשלב שהסתכלת על רכב הנאשמת, לכלכל את צעדיך כפי שאתה אומר, הרמזור שלך התחלף לאדום?" השיב: לא יתכן. אני נכנסתי לרמזור באור ירוק, לפני שהוא מתחלף הוא מהבהב, בחלקיקי שניות האלה לא הייתה התחלפות של הרמזור. אני התקרבתי לצומת כמו כל נהג שמתקרב לצומת הוא מעריך את המרחק וכשהאור ירוק הוא ממשיך בנסיעה איטית".

העד אישר שהתאונה הייתה בתוך הצומת, באופן ממנו עולה כי רכב הנאשמת היה בנסיעה לתוך הצומת. באשר לאופייה של נסיעת הנאשמת בכניסה לצומת נשאל והשיב:

"ש: האם אתה יכול להגיד שראית אותה פשוט נוסעת לפני כניסתה לצומת או שיכול להיות שהיא היתה סטטית, העבירה הילוך שמה גז ונכנסה לצומת?"

ת: אני לא יכול להעיד האם העצירה שלה לפני זה הייתה מוחלטת או שהיא נסעה לאט מאוד, מה היא עשתה לפני זה אני לא יודע מה קרה.

ש: באותה סיטואציה אתה לא יכול לשלול לי מצב שהיא הייתה סטטית ונכנסה לצומת.

ת. אין לי מושג."

(פרוט' עמ' 6 שורות 3-8).

עד התביעה מס' 2 אלון גספן (הנהג המעורב השני)

העד מסר כי נסע בנתיב הימני מימין ומאחור לרכב הטויוטה, שניהם נכנסו בנסיעה לצומת האמור כשבכיוון נסיעתם האור ברמזור ירוק, ואז הטויוטה נפגעה מרכב הנאשמת שהגיע ממול ונכנס לצומת בפניה שמאלה לעבר רחוב משמר הירדן. העד מסר כי ביצע פעולת בלימה אך הטויוטה נכנסה לנתיב נסיעתו והוא לא הצליח להימנע מפגיעה בה.

העד נשאל: "באיזה אור ראית את הרכב שהיה לפניך נכנס לצומת?" והשיב: "עד כמה שאני זוכר באור ירוק. אני נכנסתי לצומת באור ירוק בוודאות והוא נסע לפניי. היינו בתנועה זורמת. אני מכיר את הצומת טוב מאוד"

בהתייחסו בחקירתו הנגדית לכך שבהודעה שמסר זמן קצר אחרי התאונה לא זכר בוודאות באיזה מופע רמזור נכנס נהג הטויוטה לצומת ציין העד: "נשאלתי, הוא שאל אותי על עצמי ועל הטויוטה, אני כשאני נכנס לצומת אני מוודא שהוא באור ירוק, אני לא מסתכל על כל הרכבים, וכיוון שנסענו בתנועה זורמת וכמו שנסענו אני יודע שהוא נסע באור ירוק."

עוד בעניין זה נשאל והשיב העד בחקירתו הנגדית:

"ש: יכול להיות מצב, הרי נסעתם נסיעה רצופה ופשוט ראית את רכב הטויוטה נכנס לצומת ונכנסת בעקבותיו?"

ת. אין סיכוי שנכנסתי לצומת בלי להסתכל ברמזור. בוודאי שלא בצומת הזאת. אין סיכוי שאני אסתמך על רכב אחר.

ש. אולי יותר סביר מאחר וכבשגרה אתה נוסע שם, עברת בנסיעה שוטפת?

ת. אין סיכוי. אני נוסע שם כל יום, אני מכיר, הצומת היא בירידה והראות מאד ברורה. בשעות

בוקר לפעמים שמגיעים יש סנוור אבל בשעה של התאונה השמש הייתה מאחורינו."

(פרוט' עמ' 8 שורות 2-11)

לשאלת ב"כ הנאשמת, אישר העד כי לא ראה בפועל את רכב הנאשמת נכנס לצומת, לדבריו: "את רכב הנאשמת ראיתי רק שקרתה התאונה. ראיתי רק שרכב הטויוטה נהדף אלי" (פרוט' עמ' 8 שורות 22-23)

בחקירתו החוזרת אישר העד כי בהודעתו במשטרה "אמרתי שהטויוטה שלפני נכנסה לצומת באור ירוק" (פרוט' עמ' 8 שורה 28).

עד התביעה מס' 3, רס"מ איגור פרס (בוחן התנועה המשטרתי) ובמסגרת עדותו הוגשו:

- דו"ח פעולה שערך (ת/2).

- סקיצה (שלושה עמודים) (ת/3).

- דו"ח הבוחן שערך (ת/4).

- תוכנית רמזורים של הצומת האמור (ת/5).

- הודעת הנאשמת (ת/6).

- תרשים (ת/7).

- לוח תמונות (ת/8).

העד מסר כי הגיע למקום התאונה, על פי הממצאים בשטח מקום האימפקט המשוער הינו כמסומן בשני קווים בתרשים (ת/7), בתוך הצומת, **"במסלול נסיעת הטיוטה"** פרוט' עמ' 9 שורות 27-28).

מדברי העד עולה כי מופע הרמזור בכיוון נסיעת הנאשמת (ברחוב דבורה הנביאה ממזרח שמאלה לעבר רחוב משמר הירדן), הוא מופע מספר 4, ומופע הרמזור בכיוון נסיעת הנהגים המעורבים (ברחוב דבורה הנביאה ממערב למזרח בכיוון ישר) הוא מופע מספר 1. העד מסר כי מתוכנית הרמזורים ניתן ללמוד שלא ייתכן אור ירוק משותף בשני המופעים הללו.

בחקירתו הנגדית נשאל העד לעניין הימצאותו של גלאי דרישה במופע רמזור מספר 4. בתחילה השיב העד כי **"בצומת קיימים גלאים"** אך אינו רואה ע"פ התוכנית אם קיים גלאי במופע 4, בציינו כי מדובר ב **"תכנית מכסימלית"** ובהקשר הספציפי, בלשונו: **" זה עם הפעלת הגלאים תכנית מקסימלית לכל כיוון. למשל, מופע 4 מתחילה בשנייה 8 ומסתיימת בשנייה 23 זה המקסימום שהרמזור יכול לתת ירוק בכיוון הזה, השאלה באיזה שעות מדובר"**. (פרוט' עמ' 10 שורות 32-30).

אולם לאחר שנשאל שוב לעניין הגלאי ועיין באופן מעמיק בתרשים, אישר קיום גלאי במופע 4 שמשמעו **"כי מופע 4 יהיה לעולם אדום אלא אם יקבל דרישה לירוק, אם לא מגיע שום רכב לפנות שמאלה הוא יהיה לעולם אדום עד שיגיע רכב לפנות שמאלה"** (פרוט' עמ' 11 שורות 1-7).

לשאלת ב"כ הנאשמת: **"יכול להיות מצב שמגיע רכב בנסיעה רצופה בנתיב נסיעה שמאלה ויש לו ירוק אם אין שום רכב לפניו או שרכב עמד לפניו והייתה דרישה?"** השיב: **"לא. יכול להיות מצב שרכב הגיע ובכיוון נסיעתו קיימת מערכת רמזורים ישר והנהגת הסתכלה לשם"**. (פרוט' עמ' 11 שורות 8-11).

העד אישר כי בתאונה היו מעורבים 3 כלי רכב, ומשכך ועל פי ניסיונו איש מנהגיהם, כמעורבים בתאונה, אינו עד ניטרלי.

לשאלת ביהמ"ש, מסר העד כי במצב בו יש גלאי דרישה במופע 4 (כיוון תנועת הנאשמת), כאשר האור האדום של הנאשמת מתחלף לירוק, למופע 1 (כיוון נסיעת הנהגים המעורבים) יתחלף האור לאדום **"גם אז לא יהיה ירוק משותף"** כלשונו (פרוט' עמ' 12 שורות 23-26).

בחקירתו החוזרת, התייחס העד למצב בו ייתכן והנאשמת פנתה שמאלה הצומת בעוד היא מסתכלת על הרמזור לכיוון ישר. הרמזור לכיוון ישר הינו במופע מספר 2, העד אישר שיש פרק זמן של מופעי רמזור 2 ו-4 יש אדום משותף ויש פרק זמן של מופע 2 (מכיוון הגעת הנאשמת לנסיעה ישר) יש אור ירוק ולמופע 4 (מכיוון הגעת הנאשמת לנסיעה שמאלה) יש

אור אדום, לדברי העד ניתן אפילו לראות בתמונות ש"בזמן שלמופע 4 יש אור אדום למופע 2 אור ירוק. אני מפנה לתמונה 8/ת". (פרוט' עמ' 12 שורות 31-32).

עדת התביעה מס' 4, רס"ל הילה אסרף (**שוטרת ביחידת התנועה**), במסגרת עדותה הוגש דו"ח פעולה בתאונת דרכים שערכה (ת/10).

העדה מסרה כי הגיעה למקום התאונה, לאחר התרחשותה, בשעה 14:43 בעקבות דיווח שהתקבל בשעה 14:32. על פי הנרשם בדו"ח הפעולה שערכה (ת/10) שני הנהגים המעורבים בתאונה, נהג הטויוטה המעורב ונהג המזדה, מסרו כי נסעו על רחוב דבורה הנביאה באור ירוק, כאשר לפתע הנאשמת שנהגה במזדה על רחוב דבורה הנביאה בכיוון הנגדי, פנתה שמאלה למשמר הירדן "ככל הנראה באור אדום". העדה ציינה כי דיברה רק עם שני הנהגים המעורבים כיוון שהנאשמת פונתה לביה"ח איכילוב. לשאלה האם ייתכן שראתה את הנאשמת בהיותה באמבולנס טרם שפונתה ואף דיברה איתה, השיבה כי אינה זוכרת, אך אילו כך היה, הדבר היה נרשם בדו"ח הפעולה.

ראיות ההגנה

ההגנה העידה את הנאשמת וכן עד מומחה מטעמה;

עדת הגנה 1, הנאשמת:

הנאשמת מסרה כי במועד האירוע נסעה ברחוב דבורה הנביאה ופנתה שמאלה, בציינה "אני הגעתי לרמזור והיה אור אדום. עצרתי וחייתי לירוק וכשהופיע לירוק פניתי למשמר הירדן" ואז, "כשנכנסתי לפנייה נכנס בי רכב מצד ימין של הרכב..". (פרוט' עמ' 18 שורות 16-17).

בחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי נהיגתה הייתה בשעה 14:30 לערך. משנשאלה האם באותו זמן השמש הייתה מולה, השיבה בתחילה "לא זוכרת". אך משהתבקשה להתייחס למצב בו היא נסעה ממזרח למערב בשעה 14:30 כשהשמש מולה, ציינה: "אין לי ידע כללי, כשאני נהגתי לא הבחנתי בשמש". משנשאלה האם הגיוני שהשמש סינורה את עיניה, השיבה: "לא, כשאני הגעתי הראות הייתה מעולה. ראיתי שהיה אדום והתחלף לירוק והתחלתי לנסוע". (פרוט' עמ' 18 שורה 24 - עמ' 19 שורה 4).

לשאלה כמה זמן המתינה (עד להתחלף האור ברמזור), השיבה: "אני לא יודעת להעריך, אבל אני יודעת בוודאות שחייתי לא יודעת אם הרבה..", בהמשך העריכה את פרק הזמן שהמתינה בסדר גודל של דקות. (פרוט' עמ' 19 שורות 5-10).

הנאשמת מסרה כי הייתה בדרכה לאסוף את בנה, אך הכחישה כי הייתה לחוצה בזמן לצורך כך בציינה כי "הבן שלי בגן פרטי ואין שום סיבה למהר ואני יכולה לאסוף אותו עד השעה 16:00". (פרוט' עמ' 19 שורות 11-15).

הנאשמת נשאלה האם עמדו רכבים לצידה (בעת שהמתינה) והשיבה "לא יודעת". משנשאלה "לפניך או אחריך

נסעו רכבים? השיבה: "אחריי אני לא יודעת, לפניי אני הייתי הראשונה ובצדדים אני לא יודעת". (פרוט' עמ' 19 שורה 19 - עמ' 20 שורה 2).

הנאשמת עומתה עם האפשרות שטעתה בזיהוי האור ברמזור בכיוון נסיעתה, לעניין זה נשאלה והשיבה:

ש: עפ"י מופע מס' 2 לתכנית הרמזורים זהו רמזור שמתחלף לא כמו אצלך שנוטר אדום בהתאם לגלאי, ייתכן שבעצם הרמזור שלמולך אבל בעצם מכון לנתיב שלידך התחלף לירוק וחשבת שזה הרמזור שלך בטעות?

ת: לא.

ש: חד משמעית?

ת: כן.

ש: וזה כשאת אומרת שאת לא יודעת מה היה לידך מה היה לפניך או אחריך.

ת: אני לא מסתכלת על כל הכיוונים. אני מסתכלת ברמזור שלי.

ש: רכבים חולפים ראית למולך?

ת: לא.

ש: כשעמדת בצומת מס' דקות?

ת: אני לא יודעת.

(פרוט' עמ' 20 שורות 16-5).

עד הגנה 2, אינג' גדי וייס, מומחה מטעם ההגנה, ובמסגרת עדותו הוגשה חוות דעת שערך (נ/1).

בחוות הדעת שהוגשה מתוארת תכנית הרמזורים בצומת כעולה מחוות דעת הבוחן המשטרה. בצומת קיים גלאי נוכחות או דרישה במופע 4, קרי לנאשמת. גלאי זה ממוקם לפני קו העצירה ובסמוך לו ומטרתו לזהות נוכחות רכב במקום לצורך החלפת האור ברמזור בכיוון זה לירוק, בהתאם לתכנית. בחוות הדעת צוין כי רק בביהמ"ש הסכים הבוחן כי בכיוון נסיעת הנאשמת קיים גלאי נוכחות, ומשכך, עובדה זו לא נלקחה בחשבון על ידי הבוחן בחקירתו.

גלאי זה גורם שברמזור לא יופיע ירוק בכיוון נסיעת הנאשמת אלא אם רכב בכיוון זה יעצור בקו העצירה, דבר המתיישב עם טענת הנאשמת כי עצרה לפני קו העצירה.

לאור זאת, מסקנת המומחה בחוות הדעת הינה כי "סביר הרבה יותר" כי הנאשמת החלה בנסיעה ממצב עצירה ולאחר שהגלאי גרם לכך שהאור בכיוון נסיעתה התחלף לירוק. במצב זה שני הנהגים המעורבים המשיכו בנסיעה שוטפת שעה שהאור ברמזור שבכיוון נסיעתם היה אדום.

בבית המשפט מסר העד כי על פי תכנית הרמזור, זמן ההמתנה של הנאשמת יכול היה להיות בין 14 ל- 90 שניות.

לשאלה מהי החשיבות של בדיקת קיומם של הגלאים, השיב העד כי היה במידע זה כדי לסייע לבוחן להעריך את סבירות גרסתה של הנאשמת. (עמ' 20 שורה 31 - 21 שורה 4).

העד אישר כי מסקנתו מסתמכת על הסתברויות ובלשונו: **"אני לא עד ראיה אלא עד סברה. לקחתי 2 עדויות של נהגים מעורבים ונכון שגם הנאשמת מעורבת. הזירה שאני מנתח ברמזור ואת תכנית הרמזור עדותה מתאימה במדויק למה שקורה בשטח ובניתוח ההסתברויות זה מה שכתבתי"**. (פרוט' עמ' 22 שורות 1-5).

דין והכרעה:

1. על פי עדותו של הבוחן המשטרתי תכנית הרמזורים שהוצגה על ידו הינה "תכנית מכסימלית לכל הגלאים", כלומר התכנית המירבית כאשר הגלאים מופעלים. המשמעות היא שכאשר לא מופעל גלאי הדרישה במופע רמזור 4, כלומר, לא מגיע רכב מכיוון מזרח המבקש לפנות שמאלה לעבר רחוב משמר הירדן, האור הירוק של מופע 1 יוארך בהתאמה. בכל מקרה לא יהיה ירוק משותף למופע רמזור 1 ולמופע רמזור 4.

2. נתתי דעתי לעובדה כי על פי הסדר הכרונולוגי של תכנית הרמזורים, מופע הרמזור הירוק בכיוון נסיעת הנאשמת מתחיל מייד לאחר שמופע הרמזור בכיוון נסיעת המעורבים מתחלף מירוק לאדום. סדר כרונולוגי זה מתיישב עם האפשרות שהנאשמת נכנסה לצומת כשבכיוון נסיעתה דולק אור ירוק, בעוד המעורבים המשיכו בנסיעתם על אף שהרמזור בכיוון נסיעתם שאולי היה ירוק בהתקרבתם לצומת, כבר התחלף מירוק לאדום עם הגעתם לצומת.

3. אמנם העובדה כי בתחילה לא ציין הבוחן את קיומו של גלאי הדרישה במופע רמזור 4, אלא עשה זאת רק במסגרת חקירתו הנגדית, אינה מעלה ואינה מורידה לעניין אופן קרות התאונה. יחד עם זאת, לא אוכל לשלול אפשרות כי אילו היה הבוחן מודע לקיומו של גלאי דרישה במופע רמזור 4, היה בכך כדי להשפיע על האופן בו גבה את גרסאות המעורבים במקום האירוע ועל גיבוש המלצתו להעמיד לדין את הנאשמת, כפי שציין בחקירתו (פרוט' עמ' 12 שורה 20).

4. חוות הדעת שהוצגה מטעם ההגנה, עניינה בהצגת הסתברות גרסתה של הנאשמת בהתייחס לתכנית הרמזורים בצומת, ובהינתן קיומו של גלאי דרישה בכיוון נסיעתה של הנאשמת.

דא עקא, הן מחוות הדעת והן מעדות המומחה שערך אותה בבית המשפט, עולה אותה הסתברות לאפשרות שאמנם הנאשמת עצרה כפי שהעידה, אולם האור שהתחלף ברמזור לא היה בכיוון נסיעתה שמאלה לעבר רחוב משמר הירדן (מופע רמזור 4) אלא ברמזור שסמוך לו בכיוון הנסיעה ישר (מופע רמזור 2), והיא החלה בנסיעתה לתוך הצומת מחמת טעות בזיהוי הרמזור המיועד לנסיעתה זו.

5. במסגרת גביית העדויות הפנה ב"כ הנאשמת בשאלותיו לאפשרות שעל פיה במהירות הנסיעה הנוטעת של הנהגים המעורבים מהצומת שקדם בכ-700 מ' לצומת התאונה בכיוון נסיעתם, הרי שבהגעתם לצומת התאונה, מופע הרמזור בכיוון נסיעתם "חייב להיות אדום".

דא עקא, ההגנה לא הציגה כל ניסוי התומך בטענה זו ולפיכך השאלה בעניין זה לא הותרה, והטענה לעניין זה נזנחה על ידי ב"כ הנאשמת בסיכומיו.

6. לא נעלמו מעיני דברי הנהג המעורב באשר לאור המהבהב ברמזור. יחד עם זאת העד לא ציין כי ראה אור ירוק מהבהב באירוע, אלא ציין מפורשות כי **"אני נכנסתי לרמזור באור ירוק"**. דבריו בהמשך **"..לפני שהוא מתחלף הוא מהבהב"** מתייחסים לידיעתו - השגויה - באשר להתנהלות האור הירוק ברמזור בצומת זה.

העד לא טען כי הנאשמת נכנסה לצומת בנסיעה רציפה ונמנע מלהכחיש אפשרות שנכנסה לצומת ממצב עצירה. והוסיף: **"אני לא יכול להעיד האם העצירה שלה לפני זה הייתה מוחלטת או שהיא נסעה לאט מאוד, מה היא עשתה לפני זה אני לא יודע מה קרה"**. (פרוט' עמ' 6 שורות 3-6). בדבריו אלה יש משום חיזוק מסוים לגרסת הנאשמת כי עצרה לפני קו העצירה, ולא נכנסה לצומת בנסיעה רצופה, בה בעת יש בהם כדי ללמד כי לא הפריז בתיאור רשלנותה של הנאשמת, והדבר מחזק גם את אמינותו.

7. עדותו של הנהג המעורב נתמכת בעדותו של הנהג המעורב השני. בתחילה ציין כי שניהם נכנסו לצומת באור ירוק ובלשונו **"ואז נכנסנו בירוק"** (פרוט' עמ' 6 שורה 16) ובהמשך, משנשאל **באיזה אור ראית את הרכב שהיה לפניך נכנס לצומת?**

השיב: **"עד כמה שאני זוכר באור ירוק. אני נכנסתי לצומת באור ירוק בוודאות והוא נסע לפני. אני נוסע במקום הזה כל יום, היינו בתנועה זורמת.."**

בחקירתו הנגדית, התייחס העד לאפשרות שנכנס לצומת בעקבות רכב הנהג המעורב, בהיסח הדעת, מבלי שהוא עצמו ראה אור ירוק ברמזור בכיוון נסיעתו, בצינו: **"אני כשאני נכנס לצומת אני מוודא שהוא באור ירוק, אני לא מסתכל על כל הרכבים, וכיוון שנסענו בתנועה זורמת וכמו שנסענו אני יודע שהוא נסע באור ירוק"**. משנשאל: **יכול להיות מצב, הרי נסעתם נסיעה רצופה ופשוט ראית את רכב הטויטה נכנס לצומת ונכנסת בעקבותיו?** השיב העד: **"אין סיכוי שנכנסתי לצומת בלי להסתכל ברמזור. בוודאי שלא בצומת הזאת. אין סיכוי שאני אסתמך על רכב אחר"** (פרוט' עמ' 8 שורות 2-8).

8. מול עדות הנהגים המעורבים עומדת עדותה של הנאשמת, הטוענת כי פנתה שמאלה לרחוב משמר הירדן רק כשהרמזור בכיוון נסיעתה התחלף לירוק. משעומתה הנאשמת עם האפשרות שהחלה בנסיעתה כשרמזור שהתחלף לירוק, לא היה שמאלה, אלא הרמזור המאפשר נסיעה ישר, השיבה על כך בשלילה חד משמעית. עם זאת לא ידעה או לא זכרה הנאשמת פרטים שונים דוגמת תנועת הרכבים במסלול נסיעתה בעת המתנתה ברמזור, כיוון השמש בעת שהמתינה, תנועת רכבים חולפים מולה. לטעמי. זיכרונה הבררני של הנאשמת, ככל שהשאלות התייחסו לנקודות פחות נוחות מבחינתה, מקשה על מתן אמון מלא בגרסתה. יחד עם זאת, יצוין כי גם הנהגים המעורבים

נמנעו מלמסור בעדותם פרטים או מידע נוסף שהיה בו כדי לאשש את אמיתות גרסאותיהם. כך למשל, אם היה בפי הנהגים המעורבים טענה כי כלי הרכב במסלול הנסיעה הנגדי לכיוון מערב, היו בעמידה והחלו בנסיעה סמוך לאירוע התאונה, היה הדבר תומך בטענה כי הנאשמת טעתה והסתכלה על הרמזור המסדיר את תנועת כלי הרכב הנוסעים לכיוון ישר, במקום על הרמזור המסדיר את הפניה שמאלה.

בסיכומו של דבר, קיימות שתי אפשרויות לקרות האירוע;

האפשרות האחת היא כי שני הנהגים המעורבים נכנסו, בזה אחר זה לצומת, כאשר האור ברמזור בכיוון נסיעתם היה ירוק, בעוד שהנאשמת, אשר אכן עצרה בהגיעה לצומת כאשר בכיוון נסיעתה שמאלה דלק אור אדום, החלה בנסיעתה לתוך הצומת בטרם התחלף האור ברמזור בכיוון נסיעתה לירוק. בין אם מחמת כך שהסתכלה על הרמזור לכיוון ישר, הממוקם בסמוך לרמזור המכוון את הפנייה שמאלה, ובין אם מסיבה לא ידועה אחרת. העובדה שהנאשמת לא ידעה לצין פרטים כלשהם אודות מצב התנועה בצומת, עשויה ללמד כי הנאשמת לא הייתה די מרוכזת, ולכן טעתה והחלה בנסיעה הגם שהרמזור בכיוון נסיעתה עדיין הורה אדום.

האפשרות השניה היא כי שהנאשמת, החלה בכניסתה לצומת אחרי שהרמזור בכיוון נסיעתה התחלף לירוק, בעוד המעורבים המשיכו בנסיעתם בראותם אור ירוק בהתקרבתם לצומת, אך אור זה התחלף בהגיעם לצומת והם המשיכו בנסיעתם, בין אם מבלי שהבחינו בכך ובין אם בתקווה להספיק לעבור.

קיומו של גלאי דרישה בכיוון נסיעת הנאשמת, עשוי ללמד כי הפנייה שמאלה אינה שגרית בצומת, ולכן לא הייתה בגדר ציפיותם של הנהגים המעורבים.

אם היה די במאזן הסתברויות לצורך הכרעה, הייתי מעדיפה את גרסת התביעה על פני גרסת ההגנה, וזאת לאור עדות הנהגים המעורבים אל מול עדותה הבודדת של הנאשמת, שלא הייתה נקייה מקשיים. עם זאת, היות ובמשפט פלילי עסקינן, ולנוכח כל הנתונים שהיו בפניי, לרבות עצירתה של הנאשמת בצומת והצבתו של גלאי דרישה בכיוון נסיעתה, מצאתי כי ההגנה הצליחה לעורר ספק סביר בגרסת התביעה, אשר מטבע הדברים פועל לטובת ההגנה.

לפיכך אזכר את הנאשמת מחמת הספק מהעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ד, 10 ספטמבר 2014, במעמד באי כוח הצדדים.